

شرح مختصری از کتاب

هویت کروات ها در ایران باستان

مجموعه مقالات همایش ریشه ایرانی بودن کروات ها ۱۳۷۷/۴/۳

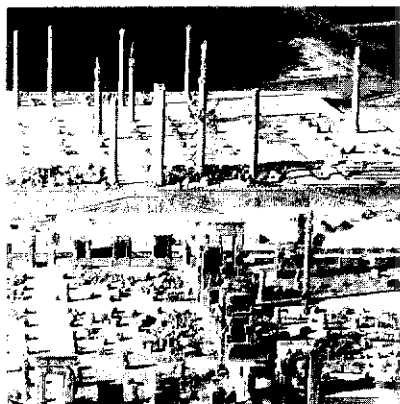
Staroiransko Podrijetlo Hrvata Zbornik simpozija, 24. VI, 1998

کتاب ماه تاریخ و جغرافیا / فروردین و اردیبهشت ماه - ۱۳۸۰

۹۳

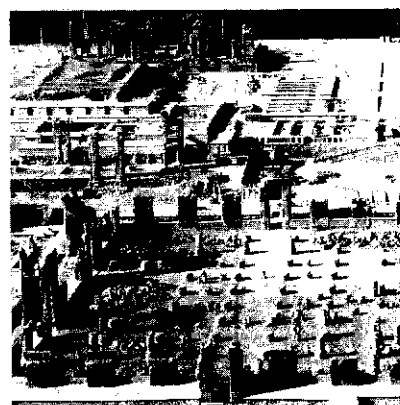
STAROIRANSKO
PODRIJETLO
HRVATA

Zbornik simpozija, 24. VI. 1998.

هویت کرواتها
در ایران باستان

مجموعه مقالات همایش ریشه ایرانی بودن کرواتها ۱۳۷۷/۴/۳

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

فهرست کتاب هویت کرواتها در ایران باستان

فصل اول - خیرمقدم به میهمانان سمپوزیوم و اعلام برنامه

محمدجواد آسایش سفیر جمهوری اسلامی ایران در کرواسی

شفکو عمر باشیچ مفتی و رئیس مشیخت جامعه اسلامی کرواسی

اعلام برنامه توسط مؤلف و مجری «پروفیسور زلاتکو تومیچیچ»: دو قرن تحقیقات توسط کرواتهای ایران شناس

فصل دوم - مباحث مقدماتی

۱ - فهرست مقالات ارائه شده ایران - کرواسی از سال ۱۷۹۷ تا ۱۹۹۹ میلادی در ۲۴۹ عنوان از مهمترین کارهای تحقیقی از قرن هجدهم تا بیستم، پیرامون ریشه کرواتهای باستان.

۲. آ. ژ. لووریچ: پرفیسور دکتر یوسپ میکوسوزی

پیرامون نژاد کرواتها.

۱۰- ام. مارچینکو: میهن قبلی کرواتها و سفرهای آنها در گذر منطقه و زمان تا میهن امروزی.

فصل چهارم - اولین ارتباط اسلاوهای قدیم و کرواتهای ایران باستان

۱۱- ا. کاله: کرواتها - ایرانیان، میهن قدیم و وابستگی گروه زبان اسلاو.

۱۲- ک. کروچ: اسلاوهای قدیم تحت عنوان کرواتهای سرخ سارمتسکای هوریتیم در اکراین (۹۹۲-۳۷۴).

۱۳- ام. لووریچ: معماری اسلاوهای قدیم و اهمیت کرواتهای ایران برای پیوندهای مشترک با آنها.

فصل پنجم - ایران شناسان و زبان کرواتهای قدیم

۱۴- اس. ک. ساکاچ: اسلاوشناسان و کرواتها (کرواتها و فلسفه مردم طرفدار صربها).

۱۵- ام. هوروات، ملیکوویچ، آ. ژ. لووریچ: ریشه

بلومنتال (۱۸۰۰-۱۷۳۴) پایه گذار ایران شناسی در کرواسی و ادامه دهندگان راه وی.

۳- ملادن راتس: پرفیسور دکتر استیپان کریزن ساکاچ (۱۸۹۰-۱۹۷۳) مهمترین ایران شناس کروات، زندگانی و فعالیتهايش.

۴- اس. بودمیر: اسناد محرمانه و محققین رانده شده یوگسلاوی.

۵- ام. راتس و اس. بودمیر: تشابهات نژادی، بیولوژیکی، آگرومی و علوم طبیعی کرواتها

فصل سوم - میهن قبلی و مهاجرت کرواتها

۶- ام. لووریچ: اولین اسناد کرواتهای قدیم در بخش شرقی قدیم و مهاجرت گذشته هند و آریایی به دریای آدریاتیک.

۷- اس. ک. ساکاچ: پیدایش امپراطوری کورش کبیر و اهمیت تاریخی آن.

۸- ز. تومیچیچ: کرواتها بعنوان قوم گذشته.

۹- ا. پاشچنکو: مشکلات بر سر راه تحقیقات

مقاله مهندس اس. بودمیر حاوی گزارش‌های پلیس یوگسلاوی
پیرامون فشارهای دولت وقت بر روی ایران‌شناسان
در زمان یوگسلاوی سابق از سال ۱۹۱۸ تا ۱۹۹۰ میلادی می‌باشد.
این مقاله نشان می‌دهد که از سوی دولت رسماً دستور داده شده بود که
کرواتها می‌بایستی اسلاوهای قرون وسطی شمرده شوند

این کتاب که حاوی ۹ فصل از تاریخ گذشته، معماری و
نحوه زندگی کروات‌های پیشین می‌باشد دربرگیرنده مقالات ارائه شده به
سمپوزیوم تخصصی ریشه ایرانی بودن کرواتها (۱۹۹۸/۶/۲۶ م.
در محل رایزنی فرهنگی ایران در زاگرب) و سایر مقالات علمی
پیرامون این نظریه می‌باشد

از گردآورندگان این مجموعه، پیرامون سمپوزیوم و
مطالب موجود در این کتاب می‌باشد.

فصل دوم - مباحث مقدماتی

در آغاز این بخش اطلاعات اولیه پیرامون مدارک
موجود و بطور کلی تحقیقات انجام شده و مشکلات فعلی
در راه تحقیق هویت کرواتها‌های پیشین مورد بحث قرار
گرفته است.

سپس فهرست مقالات ایران - کرواسی، منتشره در
حداقل سالهای ۱۷۷۹ تا ۱۹۹۹ میلادی براساس حروف
الفباء و سال انتشار تنظیم گردیده که مقالات ارائه شده
حاوی تاریخ گذشته و تشابه‌های نژادی کرواتها‌های ایران
باستان و دیگر تشابهات می‌باشد.

لازم بذکر است این مقالات قبلاً در نشریات و برخی
کتاب به صورت جداگانه منتشر شده است و تاکنون چنین
مجموعه‌ای به دلیل سانسور در یوگسلاوی سابق
(کشوری که در آن تمام کرواتها می‌بایستی اسلاوهای
قرون وسطی محسوب گردند) انتشار نیافته بود. به طوری
که تا چندی قبل آنها تأکید داشتند، تئوری ریشه ایرانی
بودن کرواتها مبتنی بر شواهد و مقالات غیرعلمی است.
اما از سوی دیگر این مجموعه بیانگر وضوح کار
می‌باشد، چرا که حاوی نتایج دوپست سال تحقیقات

پیرامون این تئوری است. به گونه‌ای که تاکنون ۱۲۰
استاد کروات و غیرکروات و چندین آکادمیسین با ارائه
۲۴۹ مقاله تحقیقی، علمی و چاپ آن در نشریات مختلف
ثابت نموده‌اند که ریشه کرواتها از ایران باستان می‌باشد.
مدارک حقیقی پیرامون هویت کرواتها‌های باستان
بسیار زیاد و مؤید غیرواقع بودن فرضیه ریشه اسلاوی
کرواتها از قرون وسطی می‌باشد. اگرچه تحقیقات
مختلف پیرامون ریشه ایرانی بودن کرواتها بخاطر سانسور
در زمان یوگسلاوی سابق پنهان و یا به خاطر مسکوت
ماندن به گونه‌ای جلوه‌گر نبوده است، ولی ارائه این
مدارک مؤید آن است که پروفیسور دکتر یوسپ میکوزی
بلومنتال، بنیانگذار تحقیقات ریشه ایرانی بودن کرواتها،
در دو قرن گذشته بوده است.

وی در پایان نامه خویش در سال ۱۷۹۷ ریشه ایرانی
بودن کرواتها را مورد بررسی قرار داد و نتیجه گرفت
که کرواتها‌های امروزی از بخش غربی ایران باستان
مهاجرت کرده‌اند. به دنبال تأسیس یوگسلاوی در سال

- زبان کرواتها‌های باستان.
- ۱۶ - اس. مورگیچ، ام. رانس، آ. ژ. لووریچ: مقایسه
اسلاوهای قدیم در گفتگوهای گذشته در کرواسی -
چیربیرستی در ایسترا و ویانه در کرک.
- ۱۷ - ز. گروشیچ: ریشه زبان کرواسی.
فصل ششم - مزدانیسم، اساطیر و دین گذشته
کرواتها
- ۱۸ - ز. یوشامیا: گرایش دوحذایی و کیهان‌شناسی
شرقی در میراث کرواتها‌های قدیم.
- ۱۹ - ز. تومیچ: مزدانیسم ایرانی، مانویسم و اروپا
۲۰ - ز. تومیچ: بوگونسی - ایوویلار پیرامون
بوگومیلها
- ۲۱ - ام. یاشاما، ز. یاشاما: علائم بارز اسلاوهای
قدیمی با ریشه هند و ایرانی در کرواتها‌های باستان
فصل هفتم - هویت قبائل کرواتها‌های باستان
- ۲۲ - ام. ان. چوریچ: HARAUATYA آریایی،
میهن قدیم کرواتها
- ۲۳ - آ. رملیاک، آ. ژ. لووریچ: ریشه تاریخ گذشته
و گسترش کرواتها‌های قدیم و اسامی اسلاوی
- ۲۴ - ب. گوشیچ: نژاد برخی از قبائل کرواتها‌های قدیم
- ۲۵ - ز. تومیچ: یوزانی قبیله قدیم کرواتها
فصل هشتم - سایر مقالات در مورد کرواتها‌های
ایران
- ۲۶ - ام. یاپونیچ: کجا، چه موقع و چگونه پیدایش
حروف و چریلیتسی (خط رسمی یوگسلاوی سابق)
- ۲۷ - ام. گوشیچ: رسومات LJELJA همچون
یادبودهای تاریخی
- ۲۸ - گ. میلازی، ام. یوشامیا: منشأ تاریخی
- کشتیرانی کرواتها
- ۲۹ - اچ. مالینار: کرک کرواسی بزرگترین شهرک
کشف نشده در جزایر آدریاتیک
- فصل نهم - سخن مؤلف
- ۳۰ - آ. ژ. لووریچ: جدیدترین اکتشافات پیرامون
تاریخ گذشته کرواتها (۱۹۹۸-۱۹۹۹)
- ۳۱ - جمع‌بندی جدیدترین ارزیابی پیرامون هویت
کرواتها
- ۳۲ - خلاصه کتاب به زبان انگلیسی
- مقدمه:
- کتاب هویت کرواتها در ایران باستان، در پی برپایی
سمپوزیوم تخصصی ریشه ایرانی بودن کرواتها (که با همت
رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در زاگرب و مرکز
تحقیق ریشه ایرانی بودن کرواتها، در تاریخ ۹۸/۶/۲۶ در
محل رایزنی فرهنگی برگزار گردید) در ۵۲۳ صفحه و
در تیراژ ۱۰۰۰ نسخه منتشر شده است.
- این کتاب که حاوی ۹ فصل، از تاریخ گذشته، معماری
و نحوه زندگی کرواتها‌های پیشین می‌باشد دربرگیرنده
مقالات ارائه شده به سمپوزیوم و سایر مقالات علمی
پیرامون این نظریه می‌باشد.
- فصل اول - سخنرانی افتتاحیه و مقدمه
- این فصل حاوی سخنرانی افتتاحیه سمپوزیوم، توسط
آقای آسایش، سفیر جمهوری اسلامی ایران در زاگرب،
سخنرانی شفکو عمر باشیچ، رئیس مشیخت جامعه
اسلامی و مقتی اعظم کرواسی و سپس سخنرانی
مقدماتی پروفیسور زلاتکو تومیچ، محقق کروات و یکی

مقاله دکتر ملادن راتس و مهندس اس. بودمیر حاوی تشابهات فیزیکی کروات‌ها می‌باشد و همانگونه که در این مقاله آمده است ۷۵٪ از شهروندان کروات از نظر نژادی متفاوت از اسلاوها می‌باشند و از نظر ژنتیکی بیشتر شبیه کردها و ارمنی‌ها می‌باشند

مقالات فصل پنجم مراحل گسترش زبان کروات را که در گروه زبان‌های هند و ایرانی قرار دارد و در قرون وسطی بتدریج به سمت زبان اسلاو تغییر و تا به امروز ادامه یافته مورد بررسی قرار داده‌اند

۱۹۱۸، مدارک اصلی اولین تحقیق ریشه ایرانی بودن کرواتها از آرشیو آکادمی یوگسلاوی سابق در زاگرب جمع‌آوری و توسط متعصبین اسلاویست موسوم به وکها (گرگها) نابود شد تا بدین ترتیب ریشه ایرانی بودن کرواتها را پنهان و آن را کنار گذارند. امروز، تنها بخشی از این مقاله تحقیقی، براساس گزارش ارائه شده از سوی آکادمی علوم یوگسلاوی سابق در سال ۱۹۳۸ باقی مانده است.

سومین مقاله مربوط به پروفسور دکتر استیپان کریزن ساکاج (۱۹۷۳-۱۸۹۰) به عنوان مهمترین ایران‌شناس کروات می‌باشد. وی مدیر سابق بخش شرق‌شناسی انستیتوی رم بوده که مجموعاً ۱۹ مقاله تحقیقاتی پیرامون ریشه و فرهنگ کروات‌های ایران باستان ارائه داده و به دلیل فشارهای اسلاویست‌ها در زمان یوگسلاوی سابق، تمام این تحقیقات را در خارج از کشور به انجام رسانده است.

در ادامه، مقاله مهندس اس. بودمیر مطرح گردیده که حاوی گزارشات پلیس یوگسلاوی پیرامون فشارهای دولت وقت بر روی ایران‌شناسان در زمان یوگسلاوی سابق از سال ۱۹۱۸ تا ۱۹۹۰ میلادی می‌باشد. این مقاله نشان می‌دهد که از سوی دولت رسماً دستور داده شده بود که کرواتها می‌بایستی اسلاوهای قرون وسطی شمرده شوند. به همین خاطر تمام تحقیقات بعمل آمده پیرامون ریشه ایرانی بودن کرواتها در طول مدت هفتاد سال به عنوان عمل تبهکارانه ممنوع شده بود. تمام اسناد تحقیقی ایران‌شناسان به عنوان مدارک خلاف مصالح کشور، ضبط و محققین ایران‌شناس به زندان‌ها و اسارتگاه‌ها فرستاده شدند و حتی چهار نفر از محققین در یوگسلاوی به دلیل تحقیق پیرامون این موضوع توسط پلیس مخفی این کشور به قتل رسیدند که اسامی آنها عبارتند از: پروفسور دکتر میلان شوفلای (۱۹۳۱-۱۸۷۹)، دکتر کروبین شگروویچ (۱۹۴۵-۱۸۶۷)، دکتر ایوو پیلار (۱۹۳۳-۱۸۷۰) و پرفسور میهوویل لورویچ (۱۸۹۷-۱۸۹۷).

آخرین مقالات ارائه شده در این بخش مربوط به دکتر ملادن راتس و مهندس اس. بودمیر می‌باشد که حاوی تشابهات فیزیکی کرواتها می‌باشد و همانگونه که در این مقاله آمده است ۷۵٪ از شهروندان کروات از نظر

نژادی متفاوت از اسلاوها می‌باشند و از نظر ژنتیکی بیشتر شبیه کردها و ارمنی‌ها می‌باشند. از سویی دیگر تشابهات اسامی دام و طیور مانند: اسب، گوسفند و بز و گیاهان محلی مانند: گندم، پیاز و انگور در زمان‌های قبل در کرواسی، متفاوت با دام و گیاهان در کشورهای اروپایی بوده است، که خود حکایت از تفاوت دامداری و کشاورزی کرواتهای باستان دارد و نیز حاکی از آن است که احتمالاً این قوم، از بخشی نزدیک از آسیا به این منطقه مهاجرت کرده‌اند.

فصل سوم - میهن قبلی و مهاجرت کرواتها
در این بخش، مقاله پروفسور میهوویل لورویچ بعنوان سند اصلی پیرامون هویت کروات‌های ایران باستان ارائه شده است. دست‌نوشته هورتیکس پادشاه دوشارتا میتانی از سال ۱۳۷۰ قبل از میلاد مسیح نشان می‌دهد که وی ملت و زبان خویش را HURRVUHE عنوان نموده است (که شبیه نام HRVATI می‌باشد). در زمان پادشاهی هخامنشیان و قبل از همه، **داریوش و کورش اول** دوازده مرتبه نام استان شرقی ایران را HARAUVATYA و کرواتهای ایران باستان را تحت نام HARAUVATIS و HARAHVAITI ذکر کرده‌اند. همچنین دو کتیبه مربوط به کروات‌های ایران باستان از بندر **تاناتیس** در قرن دوم و سوم قبل از میلاد مسیح تحت عنوان HOROUATHOS و HOROATHOI یافت شده است. **اوروسیوس** نیز در سال ۴۱۸ به عنوان قوم آریایی HORITES و ZACHARIASRHETOR در سال ۵۵۹ به عنوان اسب‌سواران آریایی تحت عنوان HRWTS در محدوده KRIMA و AZOVA می‌زیسته‌اند. و بالاخره

در قرن هفتم کرواتها را بعنوان اسلاو ذکر کرده‌اند. در بخش بعدی، مقاله معروفترین ایران‌شناس یعنی پروفسور دکتر استیپان کریزن ساکاج پیرامون تشکیل امپراطوری در محدوده زمانی حکومت کورش کبیر چاپ شده است و سپس پروفسور زلاتکو تومیچیچ بطور کلی پیرامون تاریخ قدیم کروات‌های ایران باستان سخن گفته است.

آنگاه خلاصه‌ای از کتاب جدید دکتر ا. پاشچنکو تحت عنوان **کرواتهای ایرانی قرون وسطی** که در اوکراین چاپ شده، ارائه شده است. در پایان **ماتو ماریچنکو**، مقاله خویش را به طور کامل پیرامون بازنگری پیشرفت کروات‌ها از زمان هندوهای باستان و مهاجرت آنها از طریق ایران باستان از قفقاز و قرون وسطی، کاریات تا آدریاتیک امروز و پیدایش اولین آثار نام کروات عنوان کرده است که می‌توان آن را بصورت زیر نشان داد:

HARAHVAITI و HARAUVATI در ایران و افغانستان
HURRAVAT O و HURRVUHE در ارمنستان و کردستان
HOROUATHOS در AZOVA همچنین
و دریای سیاه و کرواتهای قرون جدید
HORVATI و HRVATI در کنار آدریاتیک می‌باشند.

فصل چهارم - اولین ارتباط اسلاوهای قدیمی و کروات‌های ایران باستان
در این بخش به بررسی ریشه‌ها و مدارک موجود پیرامون اولین ارتباط کروات‌های ایران باستان با

ام. گوشیح، مردم‌شناس موزه مردم‌شناسی شهر زاگرب در مقاله خود
 رسوم مردم کرواسی تحت عنوان LJELJA را تجزیه و تحلیل نموده و
 تشابهات آن را با برخی از موارد بدست آمده از زمان ساسانیان مقایسه نموده،
 مشابه دانسته است که به عنوان مثال بسیاری از لباسهای محلی زنان
 LJELJA را کاملاً شبیه لباس‌های رایج در
 امپراطوری قدیم ایران باستان می‌داند

براساس مقالات ارائه شده در این کتاب می‌توان عنوان نمود که کروات‌ها
 در طول هزاره‌های گذشته، در گذر مقاطع مختلف، فرهنگ مردمی آنها
 گسترش یافته و اولین نشانه‌های تشابهات اسمی قبل از تاریخ کروات‌ها
 مربوط به ۵ هزار سال قبل در فرهنگ هند باستان در منطقه پاکستان بوده
 است. علاوه بر این، نام قبائل گذشته و برخی از کلمات امروزی از آن دوران،
 در کرواسی امروز به گوش می‌رسد

این امر با زور و فشار ادامه یافت.
 در این بخش همچنین دکتر ز. گروبیسیچ به بررسی
 تشابهات در زبان امروزی ایران و کرواسی پرداخته است.
**فصل ششم - مزدانیسم، اساطیر و دین قدیم
 کروات‌ها**

در این فصل علاوه بر تشابه‌های زبانی می‌توان به
 تشابهات فرهنگ مردمی کروات‌ها نیز اشاره نمود. برای
 مثال می‌توان به علائم و نشان‌های مسیحیان قدیم اشاره
 کرد که دارای تشابهاتی از مزدانیسم ایران باستان می‌باشد
 و مؤید آن است که اعتقادات ایرانیان باستان در زمان
 جنبش‌های دینی در قرون وسطی بسیار روشن‌تر بوده است.
 در این بخش پروفسور زلاتکو تومیچیچ تشابهات
 لغوی بوگومیل‌ها در بوسنی و ساحل نشین‌ها و
 جزایر نشینان آدریاتیک را در دو بخش مورد بررسی قرار
 داده است. وی در این بخش ریشه‌ها و علائم مهم
 بوگومیل‌های بوسنی را مورد بررسی قرار داده که چگونه
 مزداییان ایران باستان در اروپا به مسیحیت گرویده‌اند.
 همچنین از طریق حرکت بوگومیل‌ها و مانویان، دین
 مزدایی ایرانیان کم و بیش در اروپا تأثیر گذاشته است.
سیس ز. یوشامیا و م. یوشامیا در دو مقاله، تأثیرات
 سنت‌های ایران باستان بر روی علائم و نشانه‌های
 ریشه‌های مسیحیت قدیم از عهد باستان تا قرون وسطی
 را مورد بررسی قرار داده‌اند (علائم و نشانه‌های مسیحیان
 قدیم در شمال زاگوریا خیلی شبیه به آنچه که در جنوب
 و در بخش پیروموریا و در بخش پائینی DUVN است
 می‌باشد. همچنین سنت دربانوردی کروات‌های قدیم،
 تحولات غنی کیهان‌شناسی در آدریاتیک با بسیاری از
 اسامی محلی با ۱۱۷ ستاره مختلف هنوز حفظ شده‌اند.)

فصل هفتم - هویت قبائل کروات‌های قدیم
 در این بخش بطور کلی پیرامون تحقیقات بعمل
 آمده در مورد هویت قبائل کروات‌های قدیم و اسامی آنان
 تا به امروز بحث شده است. همچنین خلاصه‌ای از
 تحقیقات ام. ان. چوریچ که در سال ۱۹۹۱ در کتاب وی
 پیرامون ریشه ایرانی بودن کروات‌ها از آسیا، تحت عنوان
 "HARAUVATYE آریایی در بخش قدیم افغانستان"
 منتشر شده مطرح گردیده که نشانگر آن است حدود ۱۹۰
 نام فامیلی شبیه یا حتی کاملاً عین نام فامیل‌های ایران
 قدیم می‌باشد.

بتدریج به سمت زبان اسلاو تغییر و تا به امروز ادامه
 یافته مورد بررسی قرار گرفته است.
 در این قسمت پروفسور دکتر اس. ک. ساکاج،
 معروفترین ایران‌شناس، به مراحل مختلف اجبار و زور
 برای پذیرش زبان اسلاو و اتصال آن به یوگسلاوی سابق،
 پرداخته است. این امر توسط **ووک کاراجیچ**، ملی‌گرای
 بزرگ صرب، تحت عنوان این شعار «تماماً صرب و همه
 جا» تحقق یافت. وی در اواسط قرن نوزدهم میلادی
 تمام صرب‌های متعصب اسلاویست را برای توافقات
 سیاسی و زبان به کنگره وین دعوت نمود تا برای آینده
 یوگسلاوی سابق تصمیم‌گیری نمایند. پس از توافقات
 به عمل آمده در این گردهمایی، از سال ۱۸۹۰ میلادی
 عملیات اسلاویست‌های **ووک** (گروه منتسب به **ووک**
 کاراجیچ) برای از بین بردن تفاوت‌های فرهنگی و زبانی
 میان صرب‌ها و کروات‌ها آغاز شد. بدین گونه که تمام تاریخ
 گذشته کروات‌ها را قبل از اسلاوها تغییر داده و یا مخفی
 کردند و بدین شکل تمام کلمات با ریشه هند و ایرانی
 که در زبان صرب‌ها وجود داشت را حذف نمودند و این امر
 با اعمال زور و فشار از سال ۱۹۱۸ میلادی با تأسیس
 یوگسلاوی نیز ادامه یافت.

سیس مقالات ام. اچ. **میلوکوویچ** و آ. ژ. **لووریچ**،
 درخصوص گسترش زبان هند و ایرانی قبل از یوگسلاوی
 و موجود بودن آثار آن در زبان گفتار بخش‌هایی از
 کرواسی بخصوص در اطراف زاگرب، شمال زاگوریا و
 جنوب چاکووتس مطرح می‌گردد. زبان گفتاری کروات‌های
 ایران باستان از قرن هفتم شروع به تغییر به سمت زبان
 اسلاو نمود که تا قرن بیستم در زمان یوگسلاوی سابق

اسلاوهای قدیمی پرداخته شده و ریشه‌های ارتباط زبانی
 آنها مورد بررسی قرار گرفته است. در این بخش پروفسور
 دکتر **کاله** پیرامون ارتباط زبان کروات‌ها با زبان امروزی
 اسلاوها تحقیق نموده و وجوه مشترک را مورد بررسی و
 ارزیابی قرار داده است.

وی این تئوری را رد نمی‌کند که این امکان وجود
 دارد که کروات‌های قدیم به عنوان بخشی از ایرانیان
 باستان در زمان امپراطوری فارس‌ها بوده‌اند که به اروپا
 مهاجرت کرده و زبان آنها به زبان اسلاو تغییر یافته است.
 آنگاه پروفسور **ک. کروچ**، اسلاوهای قدیمی کرواسی را
 در اکراین بین سالهای ۳۷۴ تا ۹۹۲ تحت عنوان کرواسی
 سرخ مورد بررسی قرار داده است.

سیس پروفسور م. لووریچ به معمای اسلاوهای
 قدیمی و اهمیت کروات‌های باستان اشاره نموده و عنوان
 داشته: اسلاوهای قدیمی در عهد باستان با قبائل اروپایی
 شرقی هم نژاد نبوده‌اند و در اواخر عهد باستان با آمدن
 کروات‌های ایران، ارتباط‌های فرهنگی و زبانی مشترک
 را با یکدیگر آغاز نمودند. این برقراری ارتباط و یکی
 شدن با قبائل اسلاوهای قدیم در قرن چهارم میلادی،
 اول در کرواسی سرخ و اتحادیه ANTS تحت لوای
 SARMATSKIM - HORITIMA و همچنین بعد
 از قرن ششم در محدوده کاریات در چارچوب کرواسی
 بزرگ یا سفید تحت لوای کروات‌های ایران که به دلیل
 کثرت جمعیت اسلاوها، اسلاو شده بودند صورت گرفت.
فصل پنجم - ایران‌شناسی و زبان قدیم کروات‌ها
 در این فصل مراحل گسترش زبان کروات‌ها که در
 گروه زبان‌های هند و ایرانی قرار دارد و در قرون وسطی

این مجموعه حاوی نتایج دویست سال تحقیقات پیرامون تئوری ریشه ایرانی بودن کروات‌ها است. به گونه‌ای که تاکنون ۱۲۰ اسناد کروات و غیرکروات و چندین آکادمیسین با ارائه ۲۴۹ مقاله تحقیقی، علمی و چاپ آن در نشریات مختلف ثابت نموده‌اند که ریشه کروات‌ها از ایران باستان می‌باشد

مدارک حقیقی پیرامون هویت کروات‌های باستان بسیار زیاد و مؤید غیرواقع بودن فرضیه ریشه اسلاوی کروات‌ها از قرون وسطی می‌باشد

پروفسور دکتر یوسیپ میکوزی بلومنتال در پایان نامه خویش در سال ۱۷۹۷ ریشه ایرانی بودن کروات‌ها را مورد بررسی قرار داد و نتیجه گرفت که کروات‌های امروزی از بخش غربی ایران باستان مهاجرت کرده‌اند

دست‌نوشته‌های قرون وسطی و با حروف کرواسی یافته‌اند که این امر یکبار دیگر مؤید دریانوردی کروات‌های ایران باستان از طریق آتلانتیک تا آمریکا قبل از ویکینگ و کلمبو می‌باشد.

بر اساس مقالات ارائه شده در این کتاب می‌توان عنوان نمود که کروات‌ها در طول هزاره‌های گذشته، در گذر مقاطع مختلف، فرهنگ مردمی آنها گسترش یافته و اولین نشانه‌های تشابهات اسمی قبل از تاریخ کروات‌ها مربوط به ۵ هزار سال قبل در فرهنگ هند باستان در منطقه پاکستان بوده است.

علاوه بر این، نام قبائل گذشته و برخی از کلمات امروزی از آن دوران، در کرواسی امروز به گوش می‌رسد. دومین و مهمترین فاز مربوط به حضور مردم کروات در ایران و جنوب قفقاز می‌باشد. همچنین در آن زمان کروات‌های ایرانی اکثر نمادهای ملی ایران قدیم را گرفته‌اند از جمله علامت شطرنج و همچنین اکثر لغات کروات که تا قبل از قرن نوزدهم با سایر اسلاویست‌ها تفاوت داشت و در زمان یوگسلاوی سابق با توسل به زور بسیاری از لغات، از فرهنگ عامه حذف گردیده است. در مرحله سوم یعنی قرون وسطی، فرهنگ و آمار نفوس نشانگر تفاوت‌های کروات‌های ایرانی‌الصل که به اروپا مهاجرت نمودند با سایر اسلاوها می‌باشد که تمام این دگرگونیها با زور و فشار و ارباب برای اسلاو کردن جامعه در یوگسلاوی سابق بر روی کروات‌ها توسط اسلاویست‌ها انجام گردید تا آنها از ماهیت اصلی خویش دست برداشته و با روش جدید زبان آنها را فرایند.

SOLOMONS یا NOVE HEBRIDE اشاره شده که امروز تحت عنوان SALOMA و VANUATU نام برده می‌شود. در ادامه به نشانه‌هایی در مورد عبور کروات‌ها از آتلانتیک و سفر به آمریکا قبل از کلمبو و ویکینگ اشاره شده است.

لازم به ذکر است دریانوردان محلی کروات در آذربایک تحت دو عنوان «هند و ایرانی» و «اسلاوها» شناخته شده‌اند. در پایان مهندس اچ. مالتیا پیرامون این موضوع از دوران باستان و قرون وسطی سخن گفته است.

فصل نهم - سخن مؤلف

در این بخش جمع‌بندی کلی مقالات ارائه شده و جدیدترین اکتشافات باستانی از تاریخ گذشته کرواسی در سالهای ۱۹۹۸ و ۱۹۹۹ پس از برگزاری سمپوزیوم تا آخرین تصحیح‌ها ذکر گردیده است که مهمترین آنها مربوط به فوریه سال ۱۹۹۹ پیرامون مدارک به دست آمده در پاکستان تحت عنوان PIKTOGRAM مربوط به دوران HALKOLITA می‌باشد.

بخش دیگر مربوط به دکتر اس. وتیت و همکارانشان پیرامون قبائل قدیمی آریایی تحت عنوان HARAXVATI یا HARAQVATI می‌باشد که گفته شده است آنها قدیمترین قبیله در قبل از تاریخ که بعداً آنها را HARAUVATI در ایران باستان و امروز کروات در آذربایک می‌نامند.

مدرک دوم که به همین اندازه اهمیت دارد، مربوط به مدارک بدست آمده در پاراگوئه می‌باشد که پروفسور دکتر پراسوشنیک و همکارانشان در مدت بیست سال ۶۱ کتیبه سنگی مربوط به قرن هفتم تا چهاردهم را با

در ادامه این بخش مقالات آی. رملیاک و آ. ژ. لووریچ ذکر شده که همه مؤید نشانه‌های به دست آمده قبائل گذشته و نام‌های آنها از ایران باستان می‌باشد. در این بخش اشاره شده که بیش از صد فامیل MITANSKO - HURITSKI خیلی شبیه فامیل‌های امروز در کرواسی می‌باشد. مقاله پروفسور دکتر ب. گوشچ نیز به بررسی تشابه‌های فامیل‌های قبائل گذشته در قرون وسطی پرداخته است.

در پایان این فصل زلاتکو تومیچچ نیز احتمال ریشه کاریات بودن قبائل بوژین را بررسی کرده است.

فصل هشتم - سایر مقالات در مورد کروات‌های ایرانی

در این فصل به شواهد فرهنگی مردم قدیم کرواسی و ایرانیان اشاره شده است. در این قسمت پروفسور دکتر ام. یاپونچچ به نقش کلمات و حروف در نوشتار کروات‌های باستان اشاره کرده و اظهار داشته تشابهات حروف مورد اشاره برخلاف ادعای اسلاویست‌ها (وکها) کاملاً ریشه شرقی دارد و مربوط به دوران باستان می‌باشد و نیز بسیاری از یادداشتهایی که با این حروف بدست آمده مربوط به پیش از قرن نهم میلادی است.

در ادامه این بخش مقاله ام. گوشچ، مردم‌شناس موزه مردم‌شناسی شهر زاگرب ارائه شده که رسوم مردم کرواسی تحت عنوان LJELJA را تجزیه و تحلیل نموده و تشابهات آن را با برخی از موارد بدست آمده از زمان ساسانیان مقایسه نموده. مشابه دانسته است که به عنوان مثال بسیاری از لباسهای محلی زنان LJELJA را کاملاً شبیه لباس‌های رایج در امپراطوری قدیم ایران باستان می‌داند.

مقاله کایتان گ. میلازی و ام. یوشامیا پیرامون دریانوردی کروات‌ها و رد نظریه اسلاویست‌های متعصب می‌باشد که معتقد بودند کروات‌ها قبلاً دریانوردی نکرده‌اند و در قرون وسطی این فن را از ایتالیاییها آموخته‌اند. مطابق این تحقیقات، مدارک ارائه شده حاکی از آن است که کروات‌ها مدت‌ها قبل از اسلاوها به امر دریانوردی آشنا بوده‌اند و مدارک بدست آمده مؤید این موضوع است که این امر به قرن‌های ششم و هفتم در آذربایک بازمی‌گردد. در این بخش به نام برخی از جزایر همچون